

[Jette Pors]

nerer os til den, er en dominerende drivkraft i de fleste danskeres hverdag. Det er bedre at spare, synes jeg, ved at undlade diverse kommunale prestigebyggerier end ved at indsnævre betydningen af menneskers behov for viden og udfoldelse.

Lovforslag nr. L 116 vil jeg ikke sige så meget om i dag, men det har undret mig, at daghøjskolerne nu, hvor de har bevist deres eksistensberettigelse under fritidsloven, skal pilles ud af deres naturlige sammenhæng med aftenskolerne. Men det er noget, der vil blive drøftet under udvalgsarbejdet, har jeg kunnet forstå på debatten i dag.

Jeg kan altså ikke love ministeren CD's uforbeholdne støtte, men jeg kan på den anden side heller ikke direkte afvise lovforslaget; dertil er der for mange uafklarede punkter. Jeg sammenholder det også med den forpligtelse, der ligger på CD med finanslovaftalen.

Lysholm Christensen (KRF):

Det er jo aldrig så morsomt at være sidst i tallerrækken, og det bliver ikke bedre af, at klokken nærmer sig 22 her ud på aftenen.

Vi lever i en tid, hvor alt er under hastig forandring. Vi er under pres fra den teknologiske udvikling, som kræver omstilling, stadig dygtiggørelse. Og det er jo ikke dygtiggørelse i den forstand, vi har på Tingets dagsorden i aften, det er folkeoplysning. Men disse to områder hører nøje sammen. Vi kan ikke klare den tekniske og faglige udfordring, hvis ikke vi mestrer livet i et socialt fællesskab, kulturelt og etisk. Jeg tror, vi går til i materialisme, teknologi og fremmedgørelse, hvis der ikke er et bredt tilbud af fritidsaktiviteter for landets borgere i alle aldre. Det er i høj grad en samfundsopgave at stille midler og lokaler til rådighed for alle de aktiviteter, som er i gang.

De kommende år vil stille meget store krav til vores folkeoplysning. Det kom tydeligt frem ved en velbesøgt høring, vi havde i landstings-salen. Professor Fjord Jensen sagde, at vi står over for et ulmende oprør fra de unge på 40. Han skitserede denne gruppe borgere, som for så vidt står i en ny situation i vor tid. De har en lang periode af deres liv tilbage, rent statistisk set i hvert fald, de er tidligt blevet af med deres børn, som er rejst tidligt hjemmefra, mange vil komme til at stå uden ægtefælle, en del uden arbejde måske også. Der vil blive et voldsomt

pres fra denne gruppe, et pres i retning af aktiviteter af mange forskellige slags. Det er et nyt behovsområde lagt oven i dem, vi allerede kender i relation til folkeoplysning.

Men nu gælder det det aktuelle lovforslag, og Kristeligt Folkeparti finder da forslaget positivt i sit hovedsigte. Her er der skabt nogle rammer og givet nogle midler, stillet lokaler til rådighed for de folkelige aktiviteter i bred forstand, som er i gang i vort folk.

Vi er også tilfredse med den decentralisering, der er lagt op til: kommunal administration, selvforvaltning, tilpasning til de lokale forhold. En forenklet administration er heller ikke af vejen. Vi ser frem til, at det kan blive mere enkelt at administrere pengene til dette område.

Så vil jeg også pege på et område, der vist ikke er nogen andre der har nævnt. Vi ser frem til, at man rent lokalt får mulighed for at bortluge nogle af de vildskud, som man efter min mening finder i de kataloger, der bliver udsendt: Orienteringskataloger for at nævne en ting. Jeg tror nemlig, at disse oplysningsforbund har et imageproblem. Det er et taknemmeligt emne, der kommer frem hvert fjerde år i den kommunale valgkamp, og så finder man disse vildskud frem fra oplysningsforbundenes kataloger og siger: Det er også forfærdeligt, at vore penge skal bruges til sådan noget.

Derfor tror jeg, at det kan være nyttigt også for det folkelige arbejdes omdømme og troværdighed, at der måske bliver trukket en grænse et sted. Den skal vi ikke sætte her i Tinget – det hverken kan eller skal vi – men det tror jeg man kan ude lokalt efter den nye lov.

Derfor ser jeg også med stor glæde, at yoga er trukket ud, for jeg tror ofte, at yoga kan være – ja, det kan være ganske almindelig motionsgymnastik i mange tilfælde, men der er desværre også en del eksempler på, at det er en aktivitet med et skjult formål, hvor man forsøger at blive ét med kosmos og verdensaltet, eller hvordan man nu kan udtrykke det. Den slags skal folk naturligvis have frihed og ret til at deltage i, men så må de selv betale.

Derimod er jeg bare ked af, at motionsgymnastikken i almindelighed er trukket ud af det. Ikke fordi min egen lørdagsmotion i AOF er i fare, for den kan jeg såmænd godt få råd til at betale selv. Jeg er bare bange for, at der er mange andre på holdet, der ikke har råd til at betale den. Og desuden forsvinder det måske helt fra